

Letectvo u nás a v cizině.

K v.:

Nová organisace francouzské letecké armády.

(Podle Revue du Ministère de l'Air, říjen 1936.)

Podle dekretu ze 17. září 1936 je letecká armáda organisována takto:

Vrchní velení.

Náčelník hlavního štábu je v době míru inspektorem všech leteckých jednotek, leteckých služeb a škol a organisací státní OPL. Studuje veškeré otázky týkající se složení letecké armády, jejího početního stavu, výzbroje a mobilisace. Za války velí veškerému letectvu a je mu svěřeno vrchní vedení leteckých operací. V tomto

svém úkolu je podporován dvěma generály: náčelníkem a podnáčelníkem štábu letecké armády. Za války jeden z těchto dvou generálů se stává náčelníkem štábu u ministra letectví, druhý zůstává u náčelníka hlavního štábu letecké armády. Vrchní letecká rada podává své mínění: o OPL, rozdělení leteckých sil pro operace pozemní armády a námořnictva, o organizaci letectva, o jeho doplňování a výcviku, letecké taktice, programu opatrování a přidělování materiálu a o mobilisaci průmyslu. Vrchní letecké radě předsedá ministr letectví, jeho zástupcem je náčelník hlavního štábu. Řádnými členy jsou divisní generálové letectva, jichž je sedm. Mimořádnými členy bez práva hlasovacího jsou technický inspektor, podnáčelník štábu letecké armády, ředitel let. konstrukcí, ředitel let. materiálu, náčelník hlavního štábu pozemní armády a jeden člen válečné rady, náčelník hlavního štábu námořnictva a jeden člen námořní válečné rady a generální ředitel voj. služeb ministerstva kolonií.

Poněvadž je nutno počítat s tím, že nepřítel může provést náhlý vpád, aniž bude předcházet politické napětí, je základním požadavkem, aby letectvo bylo v stálé pohotovosti a připraveno ihned takovému vpádu čelit. Proto je velitelům vyšších leteckých jednotek dána již v míru taková pravomoc, jakou by měli za války. Z téhož důvodu je přesně od sebe odděleno velitelství zápolní a velitelství vyšších leteckých jednotek.

1. Organizace zápolní.

Celá Francie je rozdělena na 4 letecké oblasti (régions), asi jako naše zemská velitelství. Každá z těchto oblastí se dělí dále na 2 letecké subdivise. Toto rozdělení letecké armády odpovídá přesně rozdělení armády pozemní. Letecká subdivise: velitelem je generál letectva. Pod jeho pravomoc patří letecké base (základny), letecké jednotky, záložní výcvikové jednotky a předvojenská letecká výchova. Letecké base jsou obdobou velkých námořních přístavů. Tam je soustředěna letecká administrativní a technická služba. Tam nalezne letecký personál a letecká jednotka vše, čeho potřebuje. Velitel base je zároveň velitelem leteckého parku. Je zodpovědný za řádné provedení mobilisace a za výcvik personálu pro potřebu letecké brigády. Velitel letecké oblasti se stará také o OPL, oblasti a o leteckou spolupráci s pozemním vojskem. Je technickým poradcem velitele oblasti pozemní armády. Velitele leteckých oblastí kontroluje generální inspektor leteckých záloh, který pak informuje přímo ministra letectví.

2. Vyšší letecké jednotky.

Těžký letecký sbor (corps) obsahuje 3 letecké divise, rozdělené dále na 8 leteckých brigád. Lehký letecký sbor obsahuje 3 letecké brigády. Letecké divise jsou homogenní. Hlavním úkolem velitele brigády je připravit své jednotky na válku tak, aby byly stále s to účastnit se válečné akce v době co nejkratší. Brigáda se dělí na letecké eskadry a ty na oddíly (groupes). Vyšší letecké jednotky budou v nejbližší době mít také jednotky letecké pěchoty, vycvičené v seskoku s padákem.

Rozmístění jednotek v míru se řídí těmito zásadami: soustředit stejné jednotky, neboť homogenní celky se lépe cvičí a snadněji se jim velí, zabezpečit je před náhlými nepřátelskými útoky tím, že se jejich základny umístí daleko od hranic.

Obranný úkol lehkého letectva se usnadní tím, že se toto letectvo soustředí u důležitých center.

Nepřepřehnat letiště v míru, neboť soustředěné letecké jednotky jsou výborným cílem. Nemáme žádnou záruku, že bude dosti času na rozptýlení. Jedno letiště nejvýše pro dvě eskadry.

3. Složení kádrů.

Byla provedena tři důležitá opatření k zlepšení hodnoty kádrů letecké armády.

1. Hranice stáří důstojníků byly sníženy o 5 let, neboť jen mladí důstojníci jsou s to velet letectvu a vésti je.

2. Zvýšení početních stavů bylo dosaženo reorganisací centrální administrativy (leteckí důstojníci patří především k trupě, ne do kanceláří), povýšením výborných rotmistrů na důstojníky a převzetím záložních důstojníků do aktivní služby.

3. Reorganisace výcviku. Letecká škola (velitel divisi generál, jeho zástupce brigádní generál) zahrnuje v sobě:

středisko vysokých leteckých studií, které připravuje všechny vyšší důstojníky na velení vyšším jednotkám;

vyšší válečnou školu leteckou pro studium leteckých operací;

různé školy pokračovací a speciální pro důstojníky a rotmistry;

vyšší pilotní školu v Etampos, školu pro výškové lety v Bourgetu, školu pro velké rychlosti, radiogoniometrii a létání podle přístrojů v Remeši;

zkušební školu letecké taktiky v Remeši a Saint Raphaëlu.

Z cizích revuí.

Flm.:

Činnost letectva za nepříznivého počasí.

(Podle Věstníku Vozdušného Flota, list. 1936.)

V úvodě dokazuje autor na příkladech, jak mylný je zastaralý názor, že špatná povětrnost působí nejvíce na letectvo. Uvádí příklady, kdy povětrnostní poměry nedovolují nebo úplně ochromují činnost pozemních i námořních vojsk, kdežto letectvo bezvadně a samojedině pracuje (náledí a bláto na pochodu, déšť pro dělostřelectvo, vlnobití na moři atd.). Budoucnost ukáže, že i nynější nemožnost létat za určitých povětrnostních okolností bude překonána.

Vliv nepříznivé povětrnosti je omezován:

a) novými technickými vynálezy (automaty, zařízením pro start a přistání v mlze, pro zabránění vzniku a tvoření námrazy atd.);

b) výcvikem letců v létání bez vnější viditelnosti a správně organisovanou a přesně pracující službou meteorologickou.

Autor klade povětrnost mezi tři hlavní prvky taktického rozhodnutí — jsou to: nepřítel, povětrnost a vlastní situace. V praxi se ukáže, že nejnepříznivější povětrnostní poměry mohou být pro provedení některých leteckých úkolů nejvýhodnější. Proto autor považuje za nutné, aby každý letec znal teorii meteorologie, aby si sám mohl vytvořit závěr ze zpráv a předpovědím na kratší dobu uvěřil. Pro větší bombardovací výpravy je nutno organisovat stálou povětrnostní hlídkovou službu ve vzduchu na cestě k cíli a nad cílem, a to po celou dobu náletu. Nesmí se zapomínat, že se úkoly letectva řídí pozemní situací a že není možno čekat s většími nálety na pěkné počasí.

Dále probírá autor případ jasné oblohy a uvádí, že taková obloha sice dovoluje dobře létat ve velkých skupinách, orientovat se a nalézt cíl, ale umožňuje také činnost všech nepřátelských prostředků OPL., což má za následek nevyhnutelné ztráty u bombardovací výpravy. Čím menší překážky klade povětrnost, tím větší překážky vytvoří nepřítel, takže k potlačení jich je pak zapotřebí značných sil a obětí.